
**Koszorúzás Jakabffy Elemér sírjánál, 2001. május 20-án,
a szatmárnémeti, hídon túli római katolikus temetőben**

Amma Zoltán t.b. kanonok, általános helynök imája

Jézus Sirák fiának könyve 44. fejezetéből ragadunk ki néhány mondatot:

"Hadd dicsérjük a híres férfiakat, a mi őseinket nemzedékeik sorában.1. Voltak közöttük, akik nevet hagytak hátra, amelyről dicsérettel beszélnek... 8.

Testüket békében eltemették, de nevük él nemzedékről nemzedékre. 14."

Szatmárnémetiek számára ilyen egyéniség volt *Jakabffy Elemér*.

A temetőben gyűltünk össze. Latinul a temetőt coemeteriumnak hívják. Sokan a coiterium szóból származtatják e szót. Olyan hely, ahol mindenki összejön, mindenki találkozik. Ez nemcsak a halottakra vonatkozik, hanem itt találkoznak az élők is az elhunytakkal.

Boldogemlékü *Márton Áron* püspök 1955. május 4-én többek között a következőket írta Chivu Stoica miniszterelnöknek. "Miniszter úr, a katolikus ügynek már vértanúi vannak, és mi tudjuk, hogy a halottaink mire köteleznek minket."

Összejöttünk, hogy kegyeletünket rójuk le Szatmárnémeti nagy jogásza, politikusa, újságírója emlékének. Erre kötelez a hála bennünket.

Összejöttünk azért, mert a nagy püspök szavait idézve: mi tudjuk, hogy a halottaink mire köteleznek bennünket.

Míg lélekben imát mondunk sírja mellett, azért is imádkozunk, hogy: egyetlen nemzedékünk se feledkezze meg nagyjainkról, tudatában legyünk annak, hogy ők minket és a jövő nemzedéket kemény tettekre ösztönöznék, népünk oltárára mindig készek legyünk elhelyezni intelligenciánk, áldozatvállalásunk, tettekészségünk legszentebb zsengéit.

Az ünnepek és a megemlékezés alkalmával *dr. Issekutz Sarolta* is tartott beszédet a lugosi művelődési házban, ennek záró részét idézzük:

"Engedjék meg, hogy emlékezek még valakire. Krassó-Szörény Vármegye utolsó magyar alispánjára, a II. osztályú magyar érdemkereszt, a III. osztályú Vaskoronarend, a Ferenc József rend tisztikeresztje, a II. osztályú polgári hadiérdemkereszt tulajdonosára, Lugos város díszpolgárára és a Trianoni tragédia után Magyarországon megtelepedvén rövidesen a dunántúli kerület rendőrfőkapitányára, majd belügyminisztériumi helyettes államtitkára, az egész magyarországi rendőrszervezet vezetőjére, *erzsébetvárosi Issekutz Auréla*.

Apai nagybátyám Szászvároson született 1964. jan. 14.-én, örménykatolikus keresztséget kapott az örmény hagyományok szerint. 1934. júl. 21. napján Budapesten hunyt el.

Három gyermeke volt: **Aurél**, Lugos 1891. okt. 18., aki a temesi járás szolgabírája volt. Tüzérszázlósként 1915. februárjában halt hősi halált a Kárpátokban. Emlékműve a Lugosi temetőben áll.

Mária, aki Lugoson született 1894-ben és itt is halt meg 1920-ban, valamint **Margit**, aki 1898. dec. 29-én Terregován született és Budapest II. kerületében él a mai napig, immár 103 évesen.

Erzsébetvárosi Issekutz Aurél nekrológja *Jakabffy Elemér* tollából a Krassó-Szörényi Lapok 1934. július 26.-i számában jelent meg.
Lugos, 2001. május

dr. Issekutz Sarolta

**Május utolsó vasárnapján újra megünnepelhetjük a Hősök Napját.
A rendelkezésünkre álló - hiányos - adatok alapján emlékezzünk meg hősi
halottainkról:**

Az 1848/49-es szabadságharcban:

bobdai **Gyertyánffy Ferenc**, honvéd százados, *Vargyas,1827, (G. 151, Bona: K/243)
Hősi halált halt: a Sepsiszentgyörgy melletti Eprestetőn vívott ütközetben,1849. júl. 5.

eleméri és ittebei **Kiss Ernő**, honvéd altábornagy, *Temesvár, 1799. júl. 13. (G. 217, Bona: T/369)
Aradi vértanú, 1849. okt. 6.

szkárosi **Lázár Vilmos**, honvéd ezredes, *Nagybecskerek, (Torontál v.megye), 1815, (G. 283. Bona: T/428)
Aradi vértanú, 1849. okt. 6.

Lukács István, honvédtüzér főhadnagy, *Nagyvárad, 1821. k., (Bona: HIII/362.)
Hősi halált halt: a temesvári csatában 1849. aug. 9.

vásárhelyi **Novák Tivadar**, honvédhuszár főhadnagy *Szamosújvár, 1811. ápr. 9. (G. 378, Bona: HIII/585, Szongott)
A császári hadbíróóság halálra ítéli és 1849. márc.14- én kivégzik.

Szarukán János, gerillacsapat főhadnagya, (Bona: HIII/234)
Hősi halált halt a román felkelőkkel vívott harcban Marisel és Funtinella között, 1849. júl.13.

Szentpétery Imre, honvéd százados *Kolozsvár,1819. Sz. Ferenc, honvéd hadnagy és Miklós, honvéd százados testvére (Bona: K/577)
Hősi halált halt Nagyszeben bevételénél,1849. márc. II.

Szentpétery Ferenc, honvéd hadnagy, Sz. Imre és Miklós honvéd századosok testvére, (Bona: HIII/261.)
Hősi halált halt Piskiné,1849. febr. 9.

Szentpétery Miklós, honvéd százados, Sz. Imre, honvéd százados és Ferenc, honvéd hadnagy testvére. (Bona: K/578.)
Hősi halált halt egyik csatában kapott sebében, Désen,1849. ápr. 29.

Az I. világháborúban:

báró **Appel János** Nepomuk Gottfried, cs. kir. huszár főhadnagy *Paulis, 1883. nov. 25.; báró Mattencloit Eugéne, (Çapbedo rokonság, G. 44.)
Hősi halált halt: Ciróka-Újfalu,1914. nov. 21.